

власти у земљи, су били и Президијум Врховне народне скупштине (као колективни шеф државе) и Министарски савет (влада). Са извесним закашњењем социјалистичке уставе добијају и Монголија (1960) и Алжир (1963 и 1976). Алжирски устав (посебно онај из 1976) прокламује социјалистички карактер државне привреде и својине као и једнопартијски систем у коме руководећу улогу у друштву има Фронт националног ослобођења. После кулминације социјалистичког развитка, Алжир се окреће у другом правцу, одбацује социјализам и својим Уставом од 1989. се окреће систему грађанске демократије представничког типа. По узору на совјетски модел, социјалистички правац развоја следи и Монголија све до 1992. када доноси нов Устав којим напушта совјетски модел уставности. По упорности у изградњи социјализма данас још задивљује само Кастрова Куба која је добила свој први социјалистички Устав 1976. Социјалистичка Куба је рођена из револуционарног покрета под вођством Фидела Кастроа с којим је 1959. срушена власт диктатора Батисте. Кубанска социјалистичка држава симболизује савез радника и сељака, с тим да сва власт припада радном народу који је врши преко скупштина народне власти и других органа који из њих произилазе, као и непосредно. Највиши органи власти у Куби су Национална скупштина народне власти са уставотворним и законодавним овлашћењима, Државни савет који врши функцију шефа државе и Министарски савет као највиши извршни и управни орган власти.

Куба, је тако као и остале социјалистичке државе, прихватила скупштински систем власти и једнопартијску диктатуру коју оличава њен још увек неоспорни симбол Фидел Кастро. Судску власт на Куби врше судови са Врховним народним судом као највишом судском инстанцом а у правосудне органе спада и јавно тужилаштво на челу с Врховним тужиоцем Републике.

5. Распад социјализма и његове уставности и повратак грађанско-демократској традицији уставности

Бурни процеси који су се догодили крајем осамдесетих година, XX века пре свега у СССР-у и другим социјалистичким државама (Пољској, Чехословачкој, Мађарској, Бугарској и др.) довели су до крупног заокрета у развоју социјализма и његове уставности. То се огледа у томе што се већина тих социјалистичких држава одрекла социјализма и започела изградњу другачијег државног уређења и успостављања принципа нове уставности. Социјализам није издржао пробу времена и